

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 786

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 259 din 27 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 ¹ și ale art. 41 ¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996	2–8
Decizia nr. 263 din 27 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative	8–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.274/C/111/2.037/1.123/C. — Ordin al ministrului justiției, al ministrului afacerilor interne, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind modelul informării scrise înmânate suspectilor sau inculpaților în cadrul procedurilor penale în care sunt privați de libertate sau persoanelor care sunt arestate în scopul executării unui mandat european de arestare	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 259**

din 27 aprilie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32¹ și ale art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Rieni Drinks — S.A., cu sediul în comuna Rieni, județul Bihor, de Societatea European Drinks — S.A., cu sediul în Ștei, județul Bihor, și de Societatea West Leasing International — S.R.L., cu sediul în comuna Drăgănești, sat Pântășești, județul Bihor, și de Viorel Micula în Dosarul nr. 1.089/187/2015 al Judecătoriei Beiuș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 333D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Ana-Maria Filip, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosarul cauzei Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată și constatarea neconstituționalității prevederilor art. 32¹, art. 38¹ — art. 38⁹ și ale art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, precum și ale dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 20/2015, în raport cu art. 1, art. 21, art. 44, art. 126 și art. 148 din Constituție.

5. În sensul celor de mai sus expune aspectele avute în vedere în motivarea excepției de neconstituționalitate, respectiv faptul că dispozițiile art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, care instituie caracterul de titlu executoriu al unei decizii a Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea unui ajutor de stat, sunt contrare atât dispozițiilor comunitare/europene, cât și celor constituționale. Consideră că sunt încălcate prevederile art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, deoarece aceste decizii au efecte pentru state și nu pentru particulari, precum și ale art. 14 din Regulamentul de stabilire a normelor de aplicare a Tratatului, respectiv art. 21 din preambulul Regulamentului, care

impun statelor în cauză să ia toate măsurile pentru recuperarea unui ajutor de stat. Or, în speța de față, statului membru destinat nu îi sunt impuse niciun fel de măsuri, ci prin normele criticate se conferă în mod direct caracter de titlu executoriu unei decizii a Comisiei Europene, fără a fi impusă vreo obligație pentru statul membru pentru a întreprinde anumite demersuri pentru investirea cu un astfel de caracter. De asemenea se consideră că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale care consacră principiul supremației actelor normative europene. Se consideră că este încălcat principiul accesului liber la justiție și principiul controlului legalității actelor administrative, deoarece, prin prevederile criticate, se îndepărtează de la analiza instanțelor judecătorești orice posibilitate de a contesta aceste acte în virtutea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 sau a Codului de procedură fiscală, deoarece este un act al unei autorități care nu cade sub incidența acestor norme; or, anterior acestor modificări legislative, exista un mecanism în care, în urma unei astfel de decizii a Comisiei Europene, statul român putea emite propriile sale acte administrative ce aveau caracter de titlu executoriu și puteau fi puse în executare, respectiv contestate.

6. Totodată, susține că prevederile art. 38³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt neconstituționale deoarece reglementează o noțiune de plată care nu își găsește fundamentul în normele legale interne; creează o discriminare între dobânzile datorate de stat, în situația în care prin decizia Comisiei Europene se constată că nu este ajutor de stat, și dobânzile datorate de contribuabil, în situația în care se constată că este un ajutor de stat. Prin obligativitatea instituirii măsurilor asigurătorii până la concurența ajutorului de stat estimat de autoritățile naționale, prin suspendarea de drept a executării silită, indiferent de orice hotărâre a instanțelor de judecată, prin desființarea de drept a tuturor actelor de executare ce au constituit poprii sau sechestre anterior măsurii suspendării, prin inserarea unei noi abateri disciplinare în ceea ce privește executorii judecătorești și prin reglementarea unei nulități de drept a tuturor actelor de executare silită întreprinse, măsuri prevăzute de dispozițiile art. 38¹ — art. 38⁹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, se încalcă art. 21, art. 44 și art. 124 din Constituție, precum și autoritatea de lucru judecat stabilită prin art. 54 din Convenția pentru reglementarea diferendelor relative la investiții între state și persoane ale altor state, încheiată la Washington la 18 martie 1965, deoarece, prin aceste dispoziții legale, se instituie anumite măsuri care ar putea fi stabilite numai de instanțele judecătorești.

7. De asemenea se arată că prin dispozițiile art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 se instituie măsuri care sunt contrare prevederilor constituționale cu privire la puterea judecătorească, având în vedere faptul că instanța națională nu mai are competență de a analiza în ce măsură sunt întrunite condițiile referitoare la existența ajutorului de stat.

8. În continuare, domnul judecător Petre Lăzăroi, cu încuviințarea președintelui Curții Constituționale și în temeiul art. 216 alin. (5) din Codul de procedură civilă, adresează o întrebare reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, respectiv noțiunea de „destinatari” folosită în art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene se referă la entitatea care trebuie să pună în executare decizia Comisiei Europene sau la cea care a primit ajutorul de stat?

9. Răspunzând întrebării adresate, apărătorul ales al autorilor excepției de neconstituționalitate arată că textul respectiv se referă la entitatea care trebuie să pună în executare decizia Comisiei Europene.

10. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile legale criticate implementează la nivel național obligațiile ce revin statului în temeiul art. 108 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, prevederi care, potrivit art. 148 din Constituție și principiului supremației dreptului Uniunii, prevalează asupra oricăror obligații din dispozițiile interne contrare, precum și asupra oricăror obligații asupra cărora statul s-a angajat în baza unor tratate bilaterale. Totodată, arată că prevederile criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 126 din Constituție, din moment ce, potrivit art. 41¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, instanțele naționale aplică direct dreptul Uniunii Europene, prin adoptarea oricăror măsuri necesare potrivit regulilor interne. Stabilirea compatibilității ajutorului de stat este o competență exclusivă a Comisiei Europene, în schimb, instanțele naționale au competența de a proteja drepturile persoanelor afectate de implementarea contrară a Tratatului în domeniul ajutorului de stat. Cu privire la măsurile provizorii stabilite prin dispozițiile criticate menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015. Arată că textul criticat instituie o serie de garanții menite să conserve dreptul de proprietate al creditorilor. Atât măsurile asigurătorii impuse, cât și suspendarea executării silită și desființarea oricăror forme de executare anterior începerii procedurii de investigare de către Comisia Europeană nu aduc atingere dreptului de proprietate, ci sunt măsuri menite să garanteze obligațiile asumate de stat în domeniul ajutorului de stat. În acest context, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie, precizează că Legea nr. 20/2015 nu este contrară principiului neretroactivității, întrucât legea acționează în domeniul său propriu de reglementare, fiind de imediată aplicare și situațiilor *pendinte* aflate în curs de executare la data intrării sale în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 10 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.089/187/2015, **Judecătoria Beiuș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996.**

12. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Rieni Drinks — S.A., cu sediul în comuna Rieni, județul Bihor, de Societatea European Drinks — S.A., cu sediul în Ștei, județul Bihor, și de Societatea West Leasing International — S.R.L., cu sediul în comuna Drăgănești, sat Pântășești, județul Bihor, și de Viorel Micula într-o cauză având ca obiect „contestație la executare, suspendare executare silită”.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în virtutea cărora deciziile Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau utilizat abuziv, nesuspendate conform legislației comunitare în vigoare, reprezintă titlu executoriu pentru recuperarea sumelor de către furnizor de la beneficiarii ajutorului de stat ilegal, se află în contradicție cu prevederile art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, deoarece acestea din urmă statuează că „*Decizia este obligatorie în toate elementele sale; în cazul în care se indică destinatarii, decizia este obligatorie numai pentru aceștia*”. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, Decizia Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat identifică destinatarul său, acesta fiind statul român și nu persoanele juridice sau fizice (ce au incidență în prezenta cauză), aspect ce reiese din dispozitivul acestei decizii care statuează că „*Prezenta decizie se adresează României*”. În acest context se mai arată că actul normativ ce a stat la baza emiterii acestei decizii a fost Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999.

14. Față de cele prezentate apreciază că dispozițiile art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, prin care se instituie caracterul de titlu executoriu al Deciziei Comisiei Europene, extinzând astfel efectele juridice ale acestui act administrativ și în privința resortisanților, sunt contrare regulilor prevăzute de art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și neconstituționale prin prisma art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală.

15. De asemenea se arată că prevederile art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt contrare art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, ca urmare a imposibilității exercitării oricărei forme de contestare a acestui act (titlu executoriu) în fața instanțelor naționale. De altfel, înainte de adoptarea acestei reglementări revenea furnizorului ajutorului de stat obligația de a emite decizii pentru recuperarea acestuia, decizii ce constituiau acte administrative și care puteau fi supuse controlului pe calea contenciosului administrativ.

16. Or, conform prevederilor art. 263 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, persoanele fizice sau juridice pot exercita „calea acțiunii în anulare”, adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, sens în care o eventuală contestare în fața instanței (naționale) este exclusă, astfel că prevederile criticate aduc atingere înseși substanței dreptului de acces la justiție, conferindu-i un caracter iluzoriu.

17. În acest context se prezintă exemple cu privire la anumite situații în care titlurile executorii nu sunt sustrate controlului instanței naționale; de asemenea se menționează dispozițiile legale în materie privind reglementarea acordării eșalonării la plată.

18. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 38³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în raport de cuantumul accesoriilor stabilite în cursul procedurii execuționale, se susține că prin aceste dispoziții a fost reglementată o versiune particulară a „plătii” ca mijloc de stingere a unei obligații juridice. În acest context se prezintă situația concretă a cauzei în ceea ce privește consemnarea sumei necesare stingerii obligației ce face obiectul titlului executoriu, recuperarea sumei, penalitățile de întârziere etc., respectiv faptul că de la data consemnării sumelor menționate în sentința arbitrală au fost stabilite accesorii. Față de acestea se susține că o interpretare potrivit căreia simplul transfer al resurselor statului dintr-un cont în altul, fără ca suma datorată să fie la dispoziția particularului

creditor, ar constitui o plată, aduce atingere conținutului art. 44 alin. (1) din Constituție, respectiv prevederile art. 38³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate ca reglementând o stingere, de orice fel, a creanței.

19. Un alt element de neconstituționalitate al prevederilor art. 38³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 îl constituie cuantumul dobânzii pe care statul român a înțeles să o stabilească pentru sumele pe care le consemnează în mod discreționar la dispoziția sa pentru a beneficia de „suspendarea de drept a executării silite”; astfel, în măsura în care se va considera de către Comisia Europeană că nu este ajutor de stat ilegal, pe perioada în care sumele de bani au fost consemnate, statul român va plăti doar dobânda la vedere practică de Trezoreria Statului, iar în măsura în care se apreciază că este vorba de un ajutor de stat ilegal ce trebuie recuperat, pentru sumele consemnate la dispoziția creditorilor se aplică penalități de întârziere la nivelul dobânzii stabilite de Comisia Europeană pentru România la care se adaugă 100 de puncte procentuale. Or, acest mod de reglementare creează un tratament discriminatoriu între autoritatea publică și particular, contrar art. 16 alin. (2) din Constituție. Se apreciază că prevederile art. 38³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt neconstituționale deoarece instituie un mecanism prin care statul se exonerează de obligații și își creează avantaje patrimoniale speculative din diferențele de dobânzi, în alte condiții decât cele garantate de Constituție.

20. Neconstituționalitatea dispozițiilor art. 38¹ — art. 38⁹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 20/2015, în raport cu art. 1 alin. (4) și art. 126 din Constituție, este ca urmare a instituirii, prin normele criticate, a posibilității „exercitării atribuțiilor judecătorești de către puterea legislativă”. Astfel, prevederile criticate conduc la următoarele efecte: instituirea obligatorie a măsurilor asigurătorii, până la concurența ajutorului de stat estimat de autoritățile naționale, până la finalizarea procedurii de investigație [art. 38²]; suspendarea de drept a executării silite, indiferent de orice hotărâre a unei instanțe judecătorești [art. 38³ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014; art. II din Legea nr. 20/2015]; desființarea de drept a tuturor actelor de executare prin care s-au instituit popri sau sechestre anterior suspendării mai sus menționate [art. 38³ alin. (5)]; inserarea unei noi abateri disciplinare față de executorul judecătoresc, care ar putea conduce chiar la aplicarea sancțiunii maxime, și anume excluderea din profesie [art. 38⁹ alin. (1)]; nulitatea de drept a oricăror acte de executare efectuate cu nerespectarea prevederilor anterioare [art. 38⁹ alin. (1)].

21. Totodată, se apreciază că, prin măsurile instituite, dispozițiile art. 38² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt contrare art. 44 din Constituție, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție; de asemenea, dispozițiile art. 38³ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece, deși efectul se produce la data consemnării, acesta se răsfrânge de o manieră retroactivă asupra unor situații juridice anterioare.

22. În acest context se arată că aspectele antereferte trebuie analizate din perspectiva încălcării autorității de lucru judecat a hotărârii arbitrale pronunțate de Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții (I.C.S.I.D.) și a lipsirii de efectele sale.

23. Neconstituționalitatea dispozițiilor art. 41¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în raport cu art. 1 alin. (4) și art. 126 din Constituție, este susținută de autorii excepției prin prisma sustragerii anumitor elemente controlului

instanțelor judecătorești, ceea ce constituie o imixtiune a puterii legislative asupra puterii judecătorești, în măsura în care dispozițiile criticate restrâng posibilitatea unei instanțe de a statua în sens contrar celor reținute de Comisia Europeană, sub aspectul clarificării unor măsuri ca fiind „ajutor de stat”.

24. În final, se arată că dispozițiile art. 32¹, art. 38¹ — art. 38⁹ și art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 sunt contrare art. 16 din Constituție, deoarece normele criticate au fost adoptate cu un scop precis — soluționarea situației executării silite a unor investitori străini, pe baza unei hotărâri arbitrale executorii —, așadar avându-se în vedere exclusiv reglementarea unei situații juridice existente ce privește speța în discuție. Or, acest aspect constituie o vădită încălcare a egalității cetățenilor în fața legii; în măsura în care, de o manieră caracteristică excesului de putere, legiuitorul recurge la adoptarea actelor normative pe parcursul unui diferend, adoptând măsuri în favoarea sa cu privire la măsurile judiciare și extrajudiciare, se apreciază că este încălcat statul de drept.

25. **Judecătoria Beiuș** nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

26. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

27. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează atât jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile criticate în cauza de față, respectiv Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015, cât și cea conturată pe dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

30. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014.

31. Având în vedere criticile de neconstituționalitate, considerentele și dispozitivul încheierii de sesizare, ansamblul actelor dosarului, precum și **obiectul cauzei** în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate — **contestație la executare**, respectiv soluționarea unei cereri prin care se solicită admiterea contestației și anularea executării silite, **Curtea urmează a circumscrie obiectul excepției la dispozițiile punctuale ale art. 32¹ și art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014**, care au următorul cuprins:

— Art. 32¹: „*Deciziile Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau utilizat abuziv,*

nesuspendate conform legislației comunitare în vigoare, reprezintă titlu executoriu pentru recuperarea sumelor de către furnizor de la beneficiarii ajutorului de stat ilegal.”

— Art. 41¹ alin. (2) teza finală: „[...] În cazul în care măsura a fost declarată de Comisia Europeană ca ajutor de stat, instanța națională nu poate modifica caracterul de ajutor de stat al măsurii de sprijin.”

32. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 privind statul român (cu referire la statul de drept și la principiul separației și echilibrului puterilor), art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 126 referitor la instanțele judecătorești și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, cu referire la prioritatea dreptului Uniunii, coroborat cu art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene. De asemenea, în cuprinsul motivării excepției de neconstituționalitate, autorii fac trimitere și la alte prevederi constituționale și convenționale, respectiv art. 15 alin. (2) cu privire la neretroactivitate, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 124 privind înfăptuirea justiției din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

33. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia formulează excepția de neconstituționalitate în cadrul unui litigiu aflat pe rolul instanței de judecată ordinare având ca obiect contestație la executare, respectiv soluționarea unei cereri prin care se solicită admiterea contestației și anularea executării silite ce formează obiectul unor dosare de executare ale Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuitori ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor. Astfel cum reiese din dosarul cauzei, în temeiul art. 145 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, au fost emise somații prin care autorii excepției de neconstituționalitate au fost înștiințați că figurează în evidențele fiscale cu anumite sume de plată, natura obligației fiscale fiind „venituri din ajutoare de stat recuperate”, titlu executoriu fiind „C-2112F din data de 30/03/2015” [Decizia (UE) 2015/1.470 a Comisiei din 30 martie 2015 privind ajutorul de stat SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) pus în aplicare de România — Hotărârea arbitrală în Cauza Micula/România din 11 decembrie 2013 — notificată cu numărul C (2015) 2112, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 232/43 din 4.9.2015].

34. În acest context, autorii excepției de neconstituționalitate critică prevederile legale ale art. 32¹ și art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 deoarece, pe de o parte, acestea prevăd că deciziile Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea ajutorului de stat ilegal sau utilizat abuziv, nesuspendate conform legislației comunitare în vigoare, **reprezintă titlu executoriu** pentru recuperarea sumelor de către furnizor de la beneficiarii ajutorului de stat ilegal, ceea ce, în opinia autorilor, este contrar prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) și art. 148 din Constituție, precum și ale Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene. Pe de altă parte, în cazul în care măsura a fost declarată de Comisia Europeană ca ajutor de stat, instanța națională nu poate modifica caracterul de ajutor de stat al măsurii de sprijin, ceea ce, în opinia autorilor, este contrar art. 1 alin. (4) și art. 126 din Constituție. Se are în vedere și o pretinsă încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, considerându-se că prevederile criticate au fost adoptate pentru anumite persoane, într-un context referitor la anumite executări silite, în considerarea calității de „investitori străini”.

35. Curtea observă că prin Decizia (UE) 2015/1.470 a Comisiei din 30 martie 2015 privind ajutorul de stat SA.38517

(2014/C) (ex 2014/NN), Comisia Europeană, având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf și Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a), a statuat că „România trebuie să recupereze orice sumă plătită în temeiul despăgubirilor acordate reclamanților de către tribunal, întrucât plata respectivă **constituie un ajutor de stat ilegal și incompatibil**. Întrucât cei cinci reclamanți, împreună cu celelalte societăți vizate din cadrul European Food and Drinks Group (EFDG), constituie o singură unitate economică, cei cinci reclamanți și celelalte societăți vizate din cadrul EFDG răspund în solidar pentru rambursarea ajutorului de stat primit de oricare dintre ei din partea statului român. Conform articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, ajutorul care urmează să fie recuperat în baza unei decizii de recuperare include o dobândă calculată pe baza unei rate corespunzătoare, stabilită de Comisie. Dobânda se datorează de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale. Articolul 14 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile legislației naționale a statului membru în cauză, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei. În acest scop și în eventualitatea unei proceduri derulate în fața instanțelor naționale, statele membre în cauză parcurg toate etapele necesare permise de sistemele lor juridice respective, inclusiv măsuri provizorii, fără a aduce atingere dreptului Uniunii” (paragraful 160). Astfel, pe baza considerentelor avute în vedere, Comisia a hotărât că „plata despăgubirilor acordate de tribunalul arbitral constituit pe lângă Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții (ICSID) prin hotărârea arbitrală din 11 decembrie 2013 în Cauza nr. ARB/05/20 Micula și alții/România — unității economice unice din care fac parte Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food S.A., S.C. Starmill SRL, S.C. Multipack, European Drinks S.A., Rieni Drinks S.A., Scandic Distilleries S.A., Transilvania General Import-Export SRL și West Leasing S.R.L. **constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, ajutor care este incompatibil cu piața internă. România nu plătește niciun ajutor incompatibil menționat la articolul 1 și recuperează toate ajutoarele incompatibile menționate la articolul 1 care au fost deja plătite oricărora dintre entitățile care alcătuiesc unitatea economică unică ce beneficiază de respectivul ajutor prin punerea în aplicare sau executarea parțială a hotărârii arbitrale din 11 decembrie 2013, precum și orice ajutor plătit oricărora dintre entitățile care alcătuiesc unitatea economică unică ce beneficiază de respectivul ajutor printr-o punere în aplicare ulterioară a hotărârii arbitrale din 11 decembrie 2013 care nu a fost adus la cunoștința Comisiei sau orice ajutor plătit după data adoptării prezentei decizii. (2) Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food S.A., S.C. Starmill SRL, S.C. Multipack, European Drinks S.A., Rieni Drinks S.A., Scandic Distilleries S.A., Transilvania General Import-Export SRL și West Leasing S.R.L. răspund în solidar pentru rambursarea ajutorului de stat primit de oricare dintre beneficiari”.**

36. Cu privire la contextul în care au fost adoptate prevederile criticate, Curtea constată că procedurile naționale în domeniul ajutorului au fost reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 24 mai 2007, abrogată prin art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 a reglementat modalitatea de colaborare între autoritățile furnizoare de ajutor de stat, beneficiari, Consiliul Concurenței și Comisia Europeană în domeniul ajutorului de stat. Însă legislația Uniunii Europene în domeniul ajutorului de stat a fost modificată radical în cadrul procesului demarat de Comisia Europeană de modernizare, astfel că a fost necesară și modificarea procedurilor naționale pentru ca România să își poată respecta angajamentele asumate în calitate de stat membru al Uniunii Europene. În acest context a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, care a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 20/2015.

37. Adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, precum și a Legii nr. 20/2015 **are drept rațiune necesitatea îndeplinirii obligațiilor rezultate în temeiul art. 108 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.** Din punct de vedere procedural, textele legale criticate sunt o concretizare la nivel național a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999 [abrogat și înlocuit prin Regulamentul (UE) 2015/1.589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 248 din 24 septembrie 2015]. Spre exemplu, art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că: „(1) Atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar. Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept comunitar. (2) Ajutorul care urmează să fie recuperat în temeiul unei decizii de recuperare include dobânda calculată pe baza unei rate adecvate, fixate de Comisie. Dobânda se datorează de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale. (3) Fără a aduce atingere unui ordin emis de Curtea de Justiție a Comunităților Europene în temeiul articolului 185 din tratat, recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile legislației naționale a statului membru în cauză, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei. În acest scop și în eventualitatea unei proceduri derulate în fața instanțelor naționale, statele membre în cauză parcurg toate etapele necesare permise de legislațiile naționale respective, inclusiv măsuri provizorii, fără a aduce atingere dreptului comunitar.”

38. Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și din Legea nr. 20/2015 pentru aprobarea acestei ordonanțe de urgență, sens în care este decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 15 martie 2016, excepție ridicată chiar de către unii dintre autorii prezentei excepții. Prin această decizie, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38², art. 38³ alin. (1), (3) și (5), art. 38⁹ și art. 41¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, precum și ale art. II din Legea nr. 20/2015 pentru aprobarea acestei ordonanțe de urgență, constatând că sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

39. Prin Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015, paragraful 70, Curtea a reținut că regulamentele, ca acte de reglementare

secundare adoptate la nivelul Uniunii Europene, sunt direct aplicabile în ordinea juridică a statului membru. De aceea, statul membru nu are obligația expresă să transpună regulamentul, obligație valabilă cu privire la alte acte secundare, cum este cazul, spre exemplu, al directivei. Așadar, statului membru îi revine obligația de a aduce la îndeplinire cele stabilite prin regulamente, obligație ce se caracterizează fie prin luarea măsurilor administrative necesare, fie prin elaborarea unor acte normative care să aibă aptitudinea de a crea cadrul necesar autorităților administrației publice de a aduce la îndeplinire obligația ce incumbă în sarcina statului. Chiar dacă regulamentul este direct aplicabil, el prevede un set de reguli cu aplicabilitate generală la nivelul Uniunii Europene, legiuitorul european, în funcție de obiectul regulamentului, putând ca într-o mai mică sau mai mare măsură să acorde statelor membre un anumit spațiu de manevră pentru atingerea scopului trasat prin prevederile sale.

40. În domeniul concurenței se constată că acesta este unul în care statul român, ca de altfel toate statele membre, și-a cedat competențele, acest domeniu intrând în sfera competențelor exclusive ale Uniunii Europene, conform art. 3 alin. (1) lit. b) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (stabilirea normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne). Desigur, problematica ajutoarelor de stat se subsumează domeniului concurenței. Față de acestea, Curtea a observat că în acest domeniu devin aplicabile prevederile art. 2 alin. (1) din tratat, potrivit cărora, „În cazul în care tratatele atribuie Uniunii competență exclusivă într-un domeniu determinat, numai Uniunea poate legifera și adopta acte cu forță juridică obligatorie, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de Uniune sau pentru punerea în aplicare a actelor Uniunii.” (a se vedea Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015, paragraful 71).

41. Stabilirea compatibilității ajutorului de stat este o competență exclusivă a Comisiei Europene, iar verificarea conformității actului Comisiei cu actele primare și secundare ale Uniunii Europene este realizată de instanțele acesteia (Tribunalul Uniunii Europene și Curtea de Justiție a Uniunii Europene). În acest sens, potrivit art. 108 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia „hotărăște desființarea sau modificarea ajutorului de către statul în cauză”. De aceea, instanțele naționale nu au competența de a declara conformitatea sau neconformitatea unui ajutor de stat cu dreptul Uniunii Europene (a se vedea Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în cauzele C-199/06 *CELF și Ministre de la Culture et de la Communication*, paragraful 38, sau Hotărârea din 21 noiembrie 1991, pronunțată în Cauza C-354/90 *Fédération Nationale du Commerce Extérieur des Produits Alimentaires și alții împotriva Franței*, paragraful 14). În schimb, instanțele naționale au competența de a proteja drepturile persoanelor afectate de implementarea contrară tratatelor de bază a ajutorului de stat în faza anterioară pronunțării Comisiei și de a pune în executare decizia Comisiei. Astfel, instanțele naționale, pentru a proteja interesele terțelor persoane, au competența de a lua măsuri *ad interim* (*Fédération Nationale du Commerce Extérieur des Produits Alimentaires și alții împotriva Franței*, paragraful 12, sau Cauza C-39/94 — *SFEI și alții*, paragraful 52) și, în consecință, spre exemplu, pot plasa sumele aferente ajutorului de stat într-un cont blocat.

42. Cele de mai sus indică faptul că, indiferent de comportamentul legislativ sau administrativ al statului membru, instanțele judecătorești au competența ca ele însele să dispună, în domeniul ajutorului de stat, măsuri *ad interim* care să dea prevalență obligațiilor rezultate din aplicarea Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene. Dacă însă comportamentul legislativ al statului membru vine în preîntâmpinarea

implementării corespunzătoare a actelor Uniunii Europene, înseamnă că statul membru își creează un cadru legislativ apt să răspundă obligațiilor asumate. În conceperea măsurilor *ad interim* care pot fi dispuse la nivel administrativ, statul are o largă marjă de apreciere, singura sa condiționare fiind aceea de a nu distorsiona mediul concurențial existent.

43. De altfel, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că art. 2 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, parte a Tratatului de aderare, ratificat prin Legea nr. 157/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 1 iunie 2005, prevede că, „*de la data aderării, dispozițiile tratatelor originare și actele adoptate de instituții și de Banca Centrală Europeană înainte de aderare sunt obligatorii pentru Bulgaria și România și se aplică în aceste state în condițiile stabilite prin aceste tratate și prin prezentul act*”.

44. Așadar, aderând la ordinea juridică a Uniunii Europene, România a acceptat ca, în domeniile în care competența exclusivă aparține Uniunii Europene, indiferent de tratatele internaționale pe care le-a încheiat, implementarea obligațiilor rezultate din acestea să fie supusă regulilor Uniunii Europene. În caz contrar, s-ar ajunge la situația nedorită ca, prin intermediul obligațiilor internaționale asumate bi sau multilateral, statul membru să afecteze grav competența Uniunii și, practic, să se substituie acesteia în domeniile menționate. De aceea, în domeniul concurenței, **orice ajutor de stat cade sub incidența Comisiei Europene, iar procedurile de contestare a acestuia țin de jurisdicția Uniunii.** În virtutea prevederilor art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, România îndeplinește cu bună-credință obligațiile rezultate din actul aderării, neinterferând cu competența exclusivă a Uniunii Europene și, astfel cum a stabilit în jurisprudența sa, în virtutea clauzei de conformare cuprinsă chiar în textul art. 148 din Constituție, **România nu poate adopta un act normativ contrar obligațiilor la care s-a angajat în calitate de stat membru.** Toate cele anterior arătate cunosc, desigur, o limită constituțională, exprimată în ceea ce Curtea Constituțională a calificat „*identitate constituțională națională*” (a se vedea Decizia nr. 683 din 27 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 12 iulie 2012, sau Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015).

45. Curtea observă că, potrivit art. 263 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (ex-articolul 230 TCE), Curtea de Justiție a Uniunii Europene controlează legalitatea actelor legislative, a actelor Consiliului, **ale Comisiei** și ale Băncii Centrale Europene, altele decât recomandările și avizele, și a actelor Parlamentului European și ale Consiliului European menite să producă efecte juridice față de terți. Aceasta controlează, de asemenea, legalitatea actelor organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii destinate să producă efecte juridice față de terți. În acest scop, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența să se pronunțe cu privire la acțiunile formulate de un stat membru, de Parlamentul European, de Consiliu sau de Comisie, pentru motive de necompetență, de încălcare a unor norme fundamentale de procedură, de încălcare a tratatelor sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia ori de abuz de putere (paragraful 1 și 2). Orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare (paragraful 4).

46. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că deciziile Comisiei sunt obligatorii în întregime față de cei cărora li se adresează, iar în situația în care există o asemenea decizie pentru statul membru prin care se solicită recuperarea ajutorului ilegal, acesta (statul membru) este obligat, în temeiul articolului 249 CE (actualul 288 TFUE), să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestei decizii. Aceasta trebuie să ducă la recuperarea efectivă a sumelor datorate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2006, pronunțată în Cauza C-232/05, *Comisia împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42).

47. În ceea ce privește căile de atac împotriva actelor Comisiei, tot în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a reținut, pe de o parte, că beneficiarul ajutorului care a fost declarat incompatibil are dreptul de a introduce o acțiune în anulare în temeiul articolului 230 CE [actualul 263 TFUE], chiar dacă decizia este adresată unui stat membru. Pe de altă parte, nu este posibil ca un beneficiar al unui ajutor care a fost declarat incompatibil, care ar fi putut contesta decizia Comisiei, să poată contesta decizia în fața instanțelor naționale în cadrul unei acțiuni introduse împotriva măsurilor luate de autoritățile naționale pentru punerea în aplicare a acestei decizii. A accepta că, în astfel de circumstanțe, persoana în cauză ar putea contesta punerea în aplicare a deciziei comunitare în cadrul unei proceduri în fața instanței naționale pentru motivul că decizia ar fi ilegală, ar însemna a se permite în mod efectiv persoanei în cauză să depășească caracterul definitiv pe care decizia îl presupune după expirarea termenului de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE [actualul 263 TFUE]. Rezultă că decizia Comisiei privind recuperarea sumelor datorate nu poate fi contestată în fața unei instanțe naționale (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 5 octombrie 2006, pronunțată în cauza C-232/05, *Comisia împotriva Franței*, paragrafele 58 și 60).

48. Prin urmare, recuperarea ajutoarelor de stat acordate se realizează de statul respectiv în baza deciziei Comisiei, obligatorie pentru acesta, potrivit procedurilor naționale adoptate în acest domeniu, fiind firesc ca legiuitorul să califice drept titlu executoriu decizia Comisiei. De altfel, executarea silită realizată în temeiul acesteia este o concretizare a prevederilor art. 632 alin. (2) cu privire la temeiul executării silite din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute la art. 633, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.*”

49. Curtea constată că dispozițiile criticate se aplică tuturor celor ce cad sub incidența acestora, fără discriminări. De altfel, cu privire la pretinsa discriminare și principiul egalității, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a stabilit că discriminarea este rezultatul unui tratament juridic diferit aplicabil aceleiași categorii de subiecte de drept sau unor situații care nu se deosebesc în mod obiectiv și rezonabil (a se vedea Decizia nr. 263 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 18 martie 2009), iar principiul egalității presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

50. Toate aceste aspecte prezentate mai sus se convertesc în considerente care duc la concluzia că prevederile criticate se constituie în măsuri ce se circumscriu obligațiilor constituționale ce decurg din prevederile art. 148 din Constituție.

51. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Rieni Drinks — S.A., cu sediul în comuna Rieni, județul Bihor, de Societatea European Drinks — S.A., cu sediul în Ștei, județul Bihor, și de Societatea West Leasing International — S.R.L., cu sediul în comuna Drăgănești, sat Pântășești, județul Bihor, și de Viorel Micula în Dosarul nr. 1.089/187/2015 al Judecătorei Beiuș și constată că dispozițiile art. 32¹ și ale art. 41¹ alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Beiuș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 27 aprilie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 47
[cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009]
și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea
unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, precum și ale art. II alin. (4)
din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014
pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Societatea „Gama Games” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.333/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios

administrativ și fiscal care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 388D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Minodora Iliescu, cu împuternicire și delegație de substituie a doamnei avocat Paula Mihăescu, iar pentru partea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, doamna consilier juridic Daniela Hudelcu, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.062/D2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015, excepție ridicată de Societatea „Serdinoc Bet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.336/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Iliescu Minodora, cu împuternicire și delegație de substituie a doamnei avocat Paula Mihăescu, iar pentru partea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, doamna consilier juridic Daniela Hudelcu, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.163/D2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II coroborate cu ale art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015, excepție ridicată de Societatea „Real Poker” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 346/43/2015 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal.

6. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, doamna consilier juridic Daniela Hudelcu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autoarea excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, în toate dosarele menționate, partea Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, deoarece textele sunt abrogate și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

8. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și părțile prezente sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

9. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.062/D2016 și nr. 1.163/D2016 la Dosarul nr. 388D/2016, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care depune note scrise și solicită să se constate că dispozițiile art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 sunt contrare principiului neretroactivității legii civile. În continuare, în esență, expune situația de fapt a autoarelor excepției de neconstituționalitate cu privire la procedura de licențiere și de autorizare, care s-a desfășurat potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009, fiind achitate toate taxele prevăzute de acest act normativ în forma inițială. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 s-a instituit obligativitatea achitării unei noi taxe, respectiv taxa pe viciu, aprobată prin Legea nr. 124/2015, precum și alte taxe. Or, aplicarea dispozițiilor criticate și organizatorilor jocurilor de noroc care erau deja licențiați și aveau autorizație de funcționare este contrară principiului neretroactivității legii civile. Astfel, consideră că dispozițiile criticate urmează a fi aplicate de la data intrării în vigoare, însă numai acelor categorii de organizatori de jocuri de noroc care obțin licențe și autorizații de funcționare după intrarea acestora în vigoare. De asemenea, precizează că, prin actele normative menționate, legiuitorul a dat posibilitatea operatorilor jocurilor de noroc să opteze pentru continuarea activității în noile condiții legislative sau să renunțe la această activitate, licențele fiind valabile. Prin urmare, legiuitorul a dorit să mențină valabilitatea autorizațiilor și licențelor deja obținute și nu să adauge alte noi taxe. În acest context, prezintă aspecte doctrinare și jurisprudențiale cu privire la aplicarea principiului neretroactivității.

11. În continuare, având cuvântul, reprezentantul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, în esență, solicită, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În subsidiar, în măsura în

care este aplicabilă Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, arată că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014, acest act normativ intră în vigoare la 45 de zile de la publicare, iar taxa de viciu este calculată începând cu această dată; ca atare, nu se poate vorbi de o aplicare retroactivă a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 sau a Legii nr. 124/2015. În continuare, prezintă anumite aspecte legate de aplicarea, în concret, a dispozițiilor legale în materie, în dinamica legislativă și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

12. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, având în vedere că, prin motivarea acesteia, se critică modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor criticate de către Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc. Pe fond, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece taxa pe viciu face parte din categoria taxelor speciale introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, iar obligativitatea achitării acesteia rezultă din art. 14 alin. (5) din acest act normativ, nefiind încălcat principiul neretroactivității legii civile, aplicându-se din momentul intrării în vigoare, singura diferență fiind modalitatea de plată, respectiv odată cu plata taxei de licență sau în tranșe trimestriale, odată cu taxele de autorizare.

13. În continuare, domnul judecător Petre Lăzăroiu, cu încuviințarea președintelui Curții Constituționale și în temeiul art. 216 alin. (5) din Codul de procedură civilă, adresează o întrebare părților prezente, prin care solicită să se precizeze câte taxe de viciu plătește un operator de jocuri de noroc, respectiv dacă este taxat de două sau mai multe ori.

14. Având cuvântul, mai întâi, apărătorul ales al autoarelor excepției de neconstituționalitate arată că această taxă se plătește pe fiecare aparat de tip *slot-machine*; la momentul licențierii și autorizării, nu exista această taxă pe viciu, iar aceasta trebuia să fie aplicată numai pentru operatorii economici care obțin licențe de la momentul intrării în vigoare, context în care reia anumite aspecte din motivarea mai sus prezentată, din care reiese că a fost impusă o singură taxă pe viciu. Consilierul juridic arată că există o singură taxă de viciu pentru jocurile de noroc caracteristice *slot-machine*, respectiv 400 euro/post autorizat/an, care se achită în tranșe trimestriale egale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

15. Prin încheierile din 22 martie 2016 și 1 aprilie 2016, pronunțate în dosarele nr. 5.333/2/2015 și nr. 5.336/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative**, excepție ridicată de Societatea „Gama Games” — S.R.L. din București și de Societatea „Serdinoc Bet” — S.R.L. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri prin care se solicită anularea deciziei prin care s-a dispus plata taxei de viciu.

16. Prin Încheierea din 14 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 346/43/2015, **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II coroborate cu ale art. I pct. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative**, excepție ridicată de Societatea „Real Poker” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect anulare act administrativ.

17. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece din conținutul normativ al acestora nu rezultă dacă se adresează tuturor operatorilor care sunt deja licențiați și autorizați pentru exploatarea jocurilor de noroc sau doar acelor ce urmează să obțină noi autorizații de exploatare. Astfel, în lipsa acestei mențiuni privitoare la situația operatorilor deja funcționali și în virtutea principiului neretroactivității legii, în opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, interpretarea prevederilor criticate este în sensul că este exclusă aplicarea acestora — în ceea ce privește introducerea taxei pe viciu — pentru cei licențiați și autorizați anterior momentului intrării în vigoare a actelor normative prin care s-a instituit această taxă de viciu.

18. Totodată, se susține că prevederile legale condiționează continuarea activității operatorilor jocurilor de noroc de plata unei noi taxe, ceea ce generează însăși modificarea situației și a efectelor juridice avute în vedere la momentul la care au fost produse și asumate ca urmare a aplicării retroactive a taxei de viciu, astfel că se ajunge la afectarea predictibilității și siguranței raportului juridic în care organizatorul jocurilor de noroc era angrenat.

19. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că prevederile legale criticate nu conțin dispoziții cu caracter retroactiv. Împrejurarea că, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, din redactarea textului de lege nu rezultă dacă se adresează tuturor operatorilor licențiați și autorizați pentru exploatarea jocurilor de noroc sau doar acelor ce urmează să obțină noi autorizații de exploatare, nu poate conduce la concluzia că textul de lege este contrar art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest context, se are în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul neretroactivității.

20. **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile criticate modifică doar pentru viitor modul de calcul și de plată a taxelor aplicabile anumitor tipuri de jocuri de noroc și nu influențează în niciun fel licențele sau alte drepturi dobândite anterior intrării în vigoare. Unele dintre aspectele invocate în cuprinsul excepției de neconstituționalitate vizează mai curând modul de interpretare a dispozițiilor legale aplicabile, interpretare care intră în atribuțiile instanței de judecată.

21. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul** apreciază, pe de o parte, că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I

pct. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, având în vedere că dispozițiile criticate sunt abrogate. Pe de altă parte, arată că, în măsura în care sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 reglementează doar un nou sistem de taxare, ce urmează a se aplica de la intrarea în vigoare a acestor prevederi legale, iar dispozițiile criticate din Legea nr. 124/2015 modifică doar pentru viitor modul de calcul și de plată a taxelor aplicabile anumitor tipuri de jocuri de noroc și nu influențează în niciun fel licențele sau alte drepturi dobândite anterior intrării sale în vigoare.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 30 decembrie 2014, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 9 iunie 2015. Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014: „**Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]**”

47. La anexă, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

4. Taxe speciale: [...]

C. Taxa de viciu pentru jocurile de noroc caracteristice slot-machine: 400 euro/post autorizat/an, care se achită de organizator odată cu taxa de licență.”;

— Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014: „(1) **Licențele de organizare a jocurilor de noroc pe tipuri de activități acordate operatorilor economici până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență își mențin valabilitatea până la data expirării, cu condiția plății în cuantumul prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, astfel cum a fost modificată prin intermediul prezentei ordonanțe de urgență, a taxelor anuale aferente licențelor de organizare a jocurilor de noroc, scadente în intervalul cuprins între intrarea**

în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și expirarea licențelor.

(2) *Cuantumul și modalitatea de calcul al taxelor pentru autorizațiile de exploatare a jocurilor de noroc acordate operatorilor economici până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se mențin până la expirarea termenului de valabilitate a acestora și sunt cele prevăzute de legislația în vigoare la data emiterii respectivelor autorizații. Pentru obținerea unei noi autorizații vor fi respectate cuantumul și modalitatea de calcul prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.*;

— Art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015: „De la data intrării în vigoare a prezentei legi, operatorii jocului tip slot-machine, astfel cum este definit la art. 10 alin. (1) lit. e) pct. (i) și (iii) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a achita taxa de viciu în tranșe trimestriale, odată cu plata autorizației.”

26. Dispozițiile art. I pct. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 au fost abrogate prin art. I pct. 29 din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 9 iunie 2015. Însă, având în vedere conținutul normativ al acestora, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea premează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate, astfel cum au fost menționate prin încheierea de sesizare.

27. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea, din evaluarea dinamicii legislative, observă că, în materia jocurilor de noroc, legiuitorul delegat a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 21 decembrie 2010. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, care constituie actul normativ principal în materia organizării și exploatării jocurilor de noroc, a suferit diferite modificări legislative. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 a fost modificată prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 30 decembrie 2014. Prin art. I pct. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 s-au adus modificări și completări pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, legiferându-se **taxa de viciu** pentru jocurile de noroc caracteristice slot-machine [400 euro/post autorizat/an, care se achită de organizator **odată cu taxa de licență**]. Totodată, în virtutea prevederilor constituționale privind cursul procesului legislativ al unei ordonanțe de urgență, Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 92/2014 a fost aprobată prin Legea nr. 124/2015, care a reglementat mai multe aspecte, și, printre altele, a abrogat art. I pct. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 [prin art. I pct. 29 din Legea nr. 124/2015] și a introdus o nouă anexă cuprinzând taxele percepute în activitatea jocurilor de noroc, prevăzându-se, la punctul 3 — **Taxe speciale [...]** C. (i), că „taxa de viciu pentru jocurile de noroc caracteristice slot-machine prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. e) pct. (i) și pentru videoloterie (VLT): 400 euro/post autorizat/an, care se achită de organizator **odată cu taxa de autorizare**”.

29. Curtea mai reține că prin Legea nr. 124/2015 s-a menținut, în principiu, soluția legislativă cu privire la taxa de viciu reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, modificându-se modalitatea și perioada de achitare a acesteia, având în vedere că, potrivit art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015, „De la data intrării în vigoare a prezentei legi, operatorii jocului tip slot-machine, astfel cum este definit la art. 10 alin. (1) lit. e) pct. (i) și (iii) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a achita **taxa de viciu în tranșe trimestriale, odată cu plata autorizației**.” Obligativitatea plății taxei de viciu reiese ca fiind menținută din lectura pct. 3 lit. C. din anexa la Legea nr. 124/2015.

30. Așadar, obligativitatea plății taxei de viciu instituite prin art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 are continuitate prin Legea nr. 124/2015 — în prima formă plata taxei de viciu se achita odată cu plata taxei de licență, iar în noua formă plata taxei de viciu se achită odată cu plata taxelor de autorizare, obligație ce incumbă tuturor organizatorilor de jocuri de noroc licențiați pe teritoriul României.

31. Mai mult, atât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, cât și prin Legea nr. 124/2015, s-a prevăzut o situație tranzitorie pentru operatorii jocurilor de noroc licențiați la momentul intrării în vigoare a acestor acte normative, respectiv operatorii economici, care dețin licență de organizare și autorizație de exploatare a jocurilor de noroc, valabilă la data intrării în vigoare a acestor acte normative, și nu doresc continuarea activității în noile condiții pot desfășura această activitate până la data expirării autorizațiilor, cu respectarea prevederilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 și a unor anumite condiții prevăzute de lege [art. I pct. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 și art. II alin. (3) din Legea nr. 124/2015].

32. Ca atare, pe de o parte, art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 stabilește anumite aspecte cu privire la valabilitatea licențelor de organizare a jocurilor de noroc pe tipuri de activități acordate operatorilor economici, la cuantumul și la modalitatea de calcul al taxelor pentru autorizațiile de exploatare a jocurilor de noroc acordate operatorilor economici până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență. Pe de altă parte, prevederile art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 fixează modalitatea în care este achitată taxa de viciu, și anume trimestrial, ele având doar caracterul unor norme procedurale care sunt de imediată aplicare. De altfel, aceste norme sunt în favoarea societăților care desfășoară astfel de activități, având în vedere că plata nu se mai face într-o singură tranșă, ci în 4 tranșe (trimestrial).

33. În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii civile prin normele criticate, Curtea observă că, prin art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014, se prevede că „Articolele I—V din prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în termen de 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”

[alin. (1)], iar Legea nr. 124/2015 a intrat în vigoare în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 78 din Constituție, respectiv la trei zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României (cu excepțiile prevăzute în cuprinsul legii, care prevăd intrarea în vigoare la o dată ulterioară). Așadar, prevederile criticate au intrat în vigoare la date ulterioare publicării actelor normative din care fac parte.

34. De altfel, așa cum atât Curtea Constituțională, cât și Curtea de Justiție a Uniunii Europene au statuat, statul, *in concreto* Guvernul, acționând în calitate de legiuitor delegat, dar și Parlamentul, au marjă largă de apreciere în ceea ce privește reglementarea jocurilor de noroc. Prin Decizia nr. 1.344 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a reținut că trebuie luată în considerare și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în domeniul libertății de a presta servicii, prevăzute de art. 49 CE. Astfel, prin Hotărârea din 3 iunie 2010, pronunțată în Cauza C-258/08, *Ladbroke's Betting & Gaming Ltd, Ladbroke's International Ltd împotriva Stichting de Nationale Sporttotalisator*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene și-a reconfirmat jurisprudența potrivit căreia, în domeniul reglementării jocurilor de noroc, statele membre dispun de o marjă foarte largă de acțiune. Totodată, Curtea a fixat criteriile pe care instanțele naționale trebuie să le aibă în vedere în contextul verificărilor privind aptitudinea reglementării naționale de a limita dependența de jocurile de noroc și de a preveni fraudă în domeniu. Instanța europeană a decis că obiectivul principal urmărit de reglementarea națională trebuie să fie lupta împotriva criminalității, mai precis protecția consumatorilor de jocuri de noroc împotriva fraudelor săvârșite de operatori. Curtea a precizat că o legislație națională destinată să limiteze activitatea operatorilor de jocuri de noroc, în scopul limitării dependenței de jocurile de noroc și pentru a preveni fraudă, este, în principiu, compatibilă cu dreptul european.

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Gama Games” — S.R.L. din București și Societatea „Serdinoc Bet” — S.R.L. din București în dosarele nr. 5.333/2/2015 și nr. 5.336/2/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Societatea „Real Poker” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 346/43/2015 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. I pct. 47 [cu referire la pct. 4 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009] și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, precum și ale art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 1.274/C din 3 august 2017

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 111 din 12 septembrie 2017

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Nr. 2.037 din 9 august 2017

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Nr. 1.123/C din 22 august 2017

ORDIN

privind modelul informării scrise înmânate suspecților sau inculpaților în cadrul procedurilor penale în care sunt privați de libertate sau persoanelor care sunt arestate în scopul executării unui mandat european de arestare

În temeiul:

- art. 209 alin. (17), art. 218 alin. (4), respectiv art. 228 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;
- titlului III „Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre” din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară;
- art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 62 alin. (1), art. 70 alin. (1) și (2), art. 76 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției, ministrul afacerilor interne, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emit următorul ordin:

Art. 1. — În aplicarea art. 209 alin. (17), art. 218 alin. (4) și art. 228 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, a titlului III „Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre” din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 31 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, și a art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru

modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, formularul cuprinzând informarea scrisă a suspecților sau inculpaților în cadrul procedurilor penale în care sunt privați de libertate sau persoanelor arestate în baza unui mandat european de arestare, cu privire la drepturile acestora, va avea forma prevăzută în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,
Cristina Iulia Tarcea

Procurorul general al Parchetului de pe lângă
Înalta Curte de Casație și Justiție,
Augustin Lazăr

INFORMARE**privind drepturile persoanei private de libertate în cadrul procesului penal**

Dacă împotriva dumneavoastră s-a dispus măsura reținerii, a arestului la domiciliu sau a arestării preventive, aveți următoarele drepturi:

A. Dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal

Refuzul de a da declarații nu va fi interpretat ca o declarație de vinovăție și nu va atrage alte consecințe defavorabile asupra dumneavoastră.

Dacă veți da declarații, acestea vor putea fi folosite ca mijloc de probă împotriva dumneavoastră.

B. Dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care sunteți arestat/reținut și la încadrarea juridică a acesteia**C. Dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii**

Puteți consulta dosarul dumneavoastră în condițiile prevăzute de lege, personal sau prin avocat. Aceasta înseamnă că puteți studia actele dosarului, puteți nota date sau informații din dosar și puteți obține fotocopii (copii xerox) pe cheltuiuala dumneavoastră.

Data și durata consultării, în cursul urmăririi penale, vor fi stabilite de către procuror.

În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, pentru motive temeinice. Dacă aveți calitatea de inculpat, această restricționare nu poate dura mai mult de 10 zile.

În toate cazurile, avocatului care vă asistă sau vă reprezintă nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile dumneavoastră.

D. Dreptul de a avea un avocat ales

Aveți dreptul de a fi asistat și reprezentat de un avocat ales și plătit de dumneavoastră.

În toate cazurile în care prezența avocatului este obligatorie, dacă nu doriți să vă desemnați un avocat ales, vi se va desemna un avocat din oficiu.

Dacă vi se acordă asistență juridică din oficiu, aceasta este gratuită.

E. Dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii

Puteți propune administrarea de probe (de exemplu, audierea unor persoane, efectuarea unor expertize, prezentarea unor înscrisuri sau mijloace materiale de probă), puteți ridica excepții (de exemplu, excepții de necompetență, excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală — în procedura camerei preliminare, excepții de neconstituționalitate) și puteți pune concluzii prin exprimarea punctului dumneavoastră de vedere cu privire la toate aspectele cauzei.

F. Dreptul de a formula orice alte cereri pe parcursul procesului penal, ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei

Puteți formula orice alte cereri care contribuie la soluționarea cauzei dumneavoastră (spre exemplu, cereri de recuzare, cereri de acordare a înlesnirilor necesare pregătirii apărării efective, cereri de schimbare a încadrării juridice).

G. Dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret

Dacă nu vorbiți sau nu înțelegeți limba vorbită de autorități, aveți dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret, care vă va ajuta să comunicați cu autoritățile, să luați cunoștință de piesele dosarului, să vorbiți și să puneți concluzii în instanță.

Dacă nu vorbiți sau nu înțelegeți limba vorbită de autorități, aveți dreptul de a vă fi comunicată o traducere scrisă a rechizitoriului, precum și a minutei și a hotărârii instanței.

În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, interpretul vă poate ajuta în mod gratuit să comunicați cu avocatul dumneavoastră.

Aveți dreptul de a vi se comunica în limba pe care o înțelegeți motivele pentru care ați fost reținut/arestat la domiciliu/arestat preventiv.

H. Dreptul de a apela la un mediator

În cazurile permise de lege, aveți dreptul de a folosi procedura medierii pentru stingerea conflictului.

Nu puteți fi constrâns să folosiți medierea dacă nu doriți acest lucru.

I. Dreptul de a fi informat cu privire la drepturile dumneavoastră

Aveți dreptul ca organele judiciare (polițist, procuror, judecător) să vă comunice care sunt drepturile dumneavoastră pe parcursul urmăririi penale și al judecății.

J. Dreptul de a informa o altă persoană cu privire la arestare sau reținere/informarea consulatului sau ambasadei țării dumneavoastră

Imediat după luarea măsurii reținerii sau a arestului la domiciliu aveți dreptul de a anunța personal sau de a solicita organului judiciar care a dispus măsura să anunțe un membru al familiei dumneavoastră sau o altă persoană aleasă de dumneavoastră despre măsura care a fost luată și despre locul unde vă aflați.

Dacă asupra dumneavoastră a fost luată măsura arestului preventiv:

— judecătorul va informa de îndată un membru al familiei dumneavoastră ori o altă persoană desemnată de dumneavoastră;

— imediat după ce veți fi dus într-un loc de deținere, aveți dreptul de a anunța personal sau de a cere administrației locului de deținere să anunțe un membru al familiei sau o altă persoană aleasă de dumneavoastră despre locul unde vă aflați.

Atât în cazul reținerii, cât și al arestării preventive, dacă veți fi mutat într-un alt loc de deținere, aveți de asemenea dreptul de a anunța personal sau de a cere administrației locului de deținere să înștiințeze un membru al familiei sau o altă persoană aleasă de dumneavoastră asupra locului în care ați fost transferat.

În cazul reținerii și al arestării preventive, dreptul de a anunța personal aceste persoane vă poate fi refuzat doar pentru motive temeinice, care se consemnează în procesul-verbal.

Dacă nu sunteți cetățean român, aveți dreptul de a anunța sau de a cere polițistului sau procurorului (dacă sunteți reținut) sau judecătorului ori instanței de judecată (dacă sunteți arestat preventiv sau arestat la domiciliu) anunțarea misiunii diplomatice ori oficiului consular al statului al cărui cetățean sunteți.

Dacă nu doriți să anunțați autoritățile din țara dumneavoastră, puteți anunța sau cere anunțarea unei organizații internaționale umanitare.

De asemenea, dacă sunteți refugiat sau, din orice alt motiv, vă aflați sub protecția unei organizații internaționale puteți anunța sau solicita anunțarea reprezentanței acesteia.

K. Dreptul la asistență medicală de urgență

Dacă sunteți arestat sau reținut, aveți dreptul la asistență medicală în caz de urgență. Vă rugăm să spuneți organului judiciar dacă aveți nevoie de astfel de asistență.

L. Perioada de privare de libertate

Puteți fi reținut de către polițist sau procuror pentru cel mult 24 de ore. În durata reținerii nu se includ timpul strict necesar conducerii la sediul organului judiciar și nici termenul de 8 ore în cazul în care ați fost adus cu mandat de aducere.

Măsura arestului la domiciliu și măsura arestării preventive pot fi luate împotriva dumneavoastră, atât în timpul urmăririi penale, cât și în procedura camerei preliminare și în timpul judecății, pentru o perioadă de 30 de zile.

În cursul urmăririi penale această perioadă poate fi prelungită de către judecătorul de drepturi și libertăți, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile. Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu sau arestării preventive, în cursul urmăririi penale, este de 180 de zile.

În cursul procedurii de cameră preliminară și al judecății judecătorul poate menține măsura după expirarea celor 30 de zile.

În cursul judecății în primă instanță, durata totală a arestului la domiciliu sau a arestului preventiv nu poate fi mai mare de jumătatea maximului pedepsei prevăzute în lege pentru infracțiunea pentru care sunteți judecat. În toate cazurile, durata arestului la domiciliu sau a arestării preventive în primă instanță nu poate depăși 5 ani.

M. Dreptul de a contesta măsura dispusă

— Dacă sunteți reținut:

Dacă ați fost reținut de poliție, aveți dreptul de a contesta măsura la procurorul care supraveghează urmărirea penală, înainte de expirarea duratei acesteia. Procurorul se va pronunța de îndată.

Dacă ați fost reținut de către procuror, puteți contesta măsura la prim-procurorul parchetului sau, după caz, la procurorul ierarhic superior. Acesta se va pronunța de îndată.

— Dacă sunteți arestat preventiv sau la domiciliu, în cursul urmăririi penale sau în cursul procedurii de cameră preliminară, puteți formula o contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare, dacă ați fost prezent la pronunțare, sau de când

măsura v-a fost comunicată, dacă nu ați fost prezent la pronunțare.

Contestația o veți depune la judecătorul de drepturi și libertăți sau la judecătorul de cameră preliminară care a luat măsura arestării preventive sau la domiciliu a dumneavoastră.

Dacă sunteți arestat preventiv sau la domiciliu în cursul judecății:

Puteți formula o contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare (dacă ați fost prezent la pronunțare) sau de când măsura v-a fost comunicată, dacă nu ați fost prezent la pronunțare.

Contestația o veți depune la instanța care a dispus măsura.

N. Dreptul de a cere revocarea sau înlocuirea măsurii arestului la domiciliu sau a arestării preventive

Aveți dreptul de a cere revocarea măsurii privative de libertate, în cazul în care considerați că au încetat temeiurile care au determinat-o sau au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii, precum și dreptul de a cere înlocuirea măsurii privative de libertate cu o altă măsură preventivă mai ușoară.

O. Dreptul de a contesta durata procesului penal

Dacă activitatea de urmărire penală sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, aveți dreptul de a introduce o contestație prin care solicitați accelerarea procedurii.

Contestația poate fi introdusă după cel puțin un an de la începerea urmăririi penale (pentru cauzele aflate în cursul urmăririi penale), după cel puțin un an de la trimiterea în judecată (pentru cauzele aflate în cursul judecății în primă instanță) și după cel puțin 6 luni de la sesizarea instanței cu o cale de atac (pentru cauzele aflate în căile de atac ordinare sau extraordinare).

ANEXA Nr. 2

INFORMARE

privind drepturile persoanei private de libertate în baza unui mandat european de arestare

Dacă sunteți privat de libertate în procedura de executare a unui mandat european de arestare, aveți următoarele drepturi:

A. Dreptul de a fi informat cu privire la conținutul mandatului european de arestare

Aveți dreptul să fiți informat, în limba pe care o înțelegeți, cu privire la motivele reținerii și la conținutul mandatului european de arestare.

Aveți dreptul de a vi se înmâna o copie a mandatului european de arestare și traducerea acestuia.

B. Dreptul de a păstra tăcerea

Nu sunteți obligat să dați vreo declarație în fața procurorului sau judecătorului. Un avocat vă poate reprezenta și consilia în legătură cu legea română aplicabilă în materia mandatului european de arestare și vă poate ajuta să decideți dacă veți răspunde sau nu la întrebări.

C. Dreptul de a fi asistat de un avocat

Aveți dreptul de a fi asistat de un avocat, ales sau numit din oficiu. Dacă nu aveți posibilitatea să vă angajați un avocat ales, organele de poliție, procurorul sau judecătorul în fața căruia veți fi prezentat trebuie să vă informeze cum puteți obține asistență juridică gratuită.

Măsura reținerii sau arestării provizorii poate fi luată numai după ascultarea dumneavoastră în prezența avocatului.

Dacă vi se acordă asistență juridică din oficiu, aceasta este gratuită.

Avocatul este independent de organele de poliție, procuror și judecător și nu va divulga, fără acordul dumneavoastră, nicio

informație pe care i-o comunicați. Aveți dreptul de a discuta cu un avocat în condiții de confidențialitate.

D. Dreptul la interpretare și traducere

Dacă nu vorbiți sau nu înțelegeți limba vorbită de autoritățile române, aveți dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret. Interpretul vă va ajuta să comunicați cu avocatul dumneavoastră și autoritățile române, să vorbiți, să dați declarații și să puneți concluzii în instanță.

E. Dreptul de a anunța pe cineva că ați fost privat de libertate

Aveți dreptul de a solicita autorităților române să fie încunoștințat(ă) despre măsura luată un membru de familie ori o altă persoană desemnată de dumneavoastră. Atât cererea, cât și încunoștințarea se consemnează într-un proces-verbal.

În mod excepțional, dacă procurorul român apreciază că acest lucru ar afecta executarea mandatului european de arestare emis împotriva dumneavoastră, are dreptul să refuze solicitarea dumneavoastră.

F. Pentru cetățenii străini: Dreptul de a informa ambasada țării dumneavoastră

Dacă sunteți străin, puteți cere autorităților judiciare să informeze ambasada sau serviciul consular al țării dumneavoastră cu privire la reținerea dumneavoastră și la locul de detenție. Autoritățile judiciare trebuie să vă ajute dacă doriți să discutați cu oficiali ai ambasadei sau ai serviciului consular al țării dumneavoastră.

Aveți dreptul de a scrie ambasadei sau serviciului consular al țării dumneavoastră. Dacă nu cunoașteți adresa, autoritățile judiciare trebuie să vă ajute. Ambasada sau serviciul consular vă poate ajuta să găsiți un avocat.

G. Dreptul de a fi de acord cu predarea dumneavoastră din România

Aveți dreptul să declarați în fața instanței române că renunțați la beneficiile pe care vi le poate conferi legea română de a vă apăra împotriva mandatului european de arestare și că vă dați consimțământul să fiți predat autorităților competente ale statului solicitant.

Trebuie să aveți în vedere că odată ce ați fost de acord cu predarea nu mai aveți posibilitatea de a reveni asupra deciziei dumneavoastră, consimțământul la predare fiind irevocabil.

H. Dreptul de a vă opune la predare

Dacă nu sunteți de acord cu predarea dumneavoastră către autoritatea judiciară emitentă, aveți dreptul la o audiere în fața autorității judiciare de executare, audiere care se limitează la consemnarea poziției dumneavoastră față de existența unuia dintre motivele obligatorii sau opționale de neexecutare, precum și la eventuale obiecții în ceea ce privește identitatea.

I. Regula specialității

Persoana predată ca efect al mandatului european de arestare nu va fi nici urmărită, nici judecată, nici privată de

libertate, nici supusă oricărei altei restricții a libertății, pentru orice fapt anterior predării, altul decât cel care a motivat mandatul european de arestare. Un avocat vă poate ajuta și consilia în acest sens.

Aveți dreptul să declarați în fața instanței române că renunțați la beneficiile pe care vi le poate conferi regula specialității. Consimțământul este irevocabil.

J. Dreptul la asistență medicală de urgență

Dacă sunteți privat de libertate, aveți dreptul la asistență medicală de urgență. Vă rugăm să comunicați organului judiciar dacă aveți nevoie de astfel de asistență.

K. Căi de atac

Aveți dreptul de a formula contestație împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea, menținerea, înlocuirea sau încetarea arestării provizorii în termen de 24 de ore de la pronunțare.

De asemenea, în cazul în care s-a dispus predarea dumneavoastră, aveți dreptul de a formula contestație împotriva hotărârii instanței, în termen de 5 zile de la pronunțare, cu excepția cazului în care ați consimțit la predare, când hotărârea este definitivă.

L. Durata totală a arestării

Durata totală a arestării, până la predarea efectivă către statul emitent, nu poate depăși 180 de zile.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

